

[Finansministeren.]

eller lignende, falder den foreslåede forenkling bort. Det betyder væsentlige komplikationer, hvis vi skal til at beregne, hvor stor kapitalen er og så videre. Hele forenklingen falder væk. Derfor er bortfaldet af dette 5 pct.s fradrag en integrerende del af forslaget, hvortil kommer — og det er det afgørende — at de mange påstande, som her er fremsat om, at dette, at man ophæver 5 pct.s fradraget, betyder en voldsom omlægning af beskatningen, jo, så vidt vi kan se efter de beregninger, vi har foretaget i skattedepartementet, og som jeg naturligvis er meget villig til at forelægge udvalget, ikke holder stik. Vi erkender, at der kan være ydertilfælde. Det ene ydertilfælde har medført forslaget om de 5 000 kr. i fradrag i indkomsten, det andet ydertilfælde har medført, at vi har foreslået overgangsregler. Men dertil kommer et ganske afgørende synspunkt, og det er, at der er jo ingen, der siger, at den fordeling af aktieselskabsskatten, som vi har i dag, er rimelig og naturlig. Hvor står det? Det er simpelt hen en fordeling, vi har, og derfor kan det godt være, at en ny fordeling af provenuet er langt mere rimelig end den, vi har.

Så der der spørgsmålet om avancebeskatningen, den regel, der findes i lovforslaget om særlig indkomstskat; her var det ejendommeligt at se paralleliteten i de ærede medlemmer hr. Fangers og hr. Paabøls argumentation. For det første sagde man jo, at det var beskatning af inflationsfortjenester. Vil man virkelig påstå, at enhver kursstigning beror på inflation? Jeg vil dog tro, at en væsentlig del af kursstigningerne skyldes, at selskaberne har fået betydelig større reserver, og det vil altså sige, at man får en indtjening, der kommer til udtryk, når aktionæren sælger sine aktier. Men så er der en ting, som de ærede medlemmer åbenbart glemmer. Når man peger på, at det særlig vil gå ud over dem, der har få aktier, så glemmer man, at der er et skattefrit fradrag på 1 000 kr. Det mest ejendommelige ved det hele er dog det meget hårde angreb på denne beskatning, idet man hævder, at den vil volde en vældig administration, og et af de ærede medlemmer samtidig siger, at den ikke vil give noget væsentligt provenu. Hvis den ikke giver noget væsentligt provenu, kan den

vel ikke være så hård. Jeg synes, at sammenhængen i argumentationen her ikke er særlig tydelig at få fat på.

Jeg skal ikke forlænge diskussionen, men sige, at jeg er taknemlig for, at der fra næsten alle sider har været tilslutning til den foreslåede ændring af beskatningen af institutioner. Der er fremsat en række betragtninger omkring kooperationsbeskatningen. Det var i og for sig det ærede medlem hr. Baunsgaard, der var mest inde på dette, men også det ærede medlem hr. Fanger var inde på det. Jeg har allerede givet udtryk for, at vi godt kan diskutere det dér med de 5 000 kr. Jeg gør opmærksom på, at forslaget indebærer en forøgelse af beskatningen for den del af brugsforeningsbevægelsen, som konkurrerer mest med de private købmænd. Det kan man vist ikke være i tvivl om; men skulle man ønske — jeg forstod, at det var egentlig det, det ærede medlem hr. Baunsgaard var inde på — at gå væk fra dette fradrag på 5 000 kr., og at der stadig skal skelnes mellem åbne og lukkede brugsforeninger, ja, så når man nærmest hen til at beholde det, vi har i dag; sådan vil jeg nærmest opfatte det. Der kan også være en vis logik i, at man, når man har siddet i et udvalg og i øvrigt ikke kan blive enig, så beholder det, man har. Det, mit forslag tilsigter — det undrer mig meget, at det ikke er blevet rigtigt opfattet rundt omkring — er trods alt en vis tilnærmelse mellem beskatningen af kooperationen og de andre foreninger og selskaber.

Fanger: Den højtærede finansminister kunne ikke forstå mit ræsonnement om de 5 pct. af aktieselskabsformuen, som jeg ønskede trukket fra, fordi der var tale om dobbeltbeskatning; men jeg sagde jo i mit indlæg, at det giver en forskel, om man forøger kapitalen i et selskab ved at udvide aktiekapitalen eller ved at optage et obligationslån. I det omfang, man optager et obligationslån, må renten jo direkte trækkes fra som en udgift, og de 5 pct. af aktiekapitalen skulle være et ækvivalent herfor.

Med hensyn til beskatningen af brugsforeninger nævnte vi jo, at det eneste rationelle ville være, at beskatningen af disse kooperative virksomheder skete på samme måde som beskatningen af aktie-